

1000 порции риба дариха в община „Родопи“ за Цветница

Кметът на община „Родопи“ Павел Михайлов, неговият заместник Владимир Маринов и председателят на общински съвет „Родопи“ Георги Цанков дариха хиляда порции риба на жители на общината. Чрез благородния жест тримата управленци зарадваха самотни, социално слаби и хора в нужда. Рибата е закупена с лични средства, изпечена е и е пакетирана. След края на богослужението, отслужено в храм „Света Фотиния“ в село Първенец по повод големия християнски празник Цветница, ритуалната храна беше благословена за здраве, благоденствие и успехи от отец Илиа.

„В тези дни на изпитание за всеки един от нас искаме да покажем на хората, че ние, като общинско ръководство, ще бъдем до всеки жител на нашата община, който има нужда от помощ и подкрепа. Предвид обявеното извънредно положение във връзка с разпространението на COVID-19 в страната, много хора не могат да излязат от домовете си. Днес искаме тези, които нямат възможност да си подсигурят

риба за празника, да могат да почетат този ден със скумрия на трапезата и да почувстват празничното настроение“, каза кметът на община „Родопи“ Павел Михайлов.

Въпреки благородната цел, беше спазен призивът на Националния оперативен щаб да не се събират хората на едно място и да не посещават храмовете. Затова хранителните пакети бяха раздадени на нуждащите се чрез доброволци във всички 21 населени места в община „Родопи“.

„Днес не можем да се съберем под купола на храма, но можем да бъдем общност – единни в мислите и действията си. Защото тази година празникът Цветница не е като предишните, но вярвам, че заедно ще спечелим тази война с невидим противник и ще излезем от нея по-отговорни, по-силни и по-мъдри“, подчерта Владимир Маринов, заместник-кмет на „Родопи“.

Въпреки, че Връбница се отбелязва по време на строгите Великденски пости и е поставя началото на най-тежката седмица, канонът позволява на този ден да се консумира риба.

*Георги Цанков – председател на
Общински съвет „Родопи“*

Ще изградя различен образ на общинския съветник

– Вие сте 12 години общински съветник, два пъти сте бил и председател на местния парламент на „Родопи“. Какъв опит ще пренесете в този мандат?

– Много често Общинският съвет се възприема като един излишен орган от управлението на една община, или, казано на медицински език – апендицит. Често, тъй като участвам вече няколко пъти в избори, моите наблюдения са, че хората гласуват за кмет на община, гласуват за кмет на село, а изборът на общински съветници е negliжиран. Всъщност не си дават сметка каква е ролята на съветника и колко важен е той за работата и правилното функциониране на местния орган на самоуправление. Така че, ако трябва да фигурирам цел за мандат 2019-2023 това е да запозная жителите на общината каква е ролята на общинския съвет и да изградя различен образ на общинския съветник.

– Кои грешки на предишния Общински съвет не трябва да се повтарят в новия мандат?

– Тъй като за мен това е четвърти състав на общинския съвет, от който съм част, в предишните три най-голямата грешка, според мен, беше маркирането на определени групи като „опозиция“ и поставянето им в изолация. Ето тази грешка не искам да повтарям. Това, че съветници са се явили от определена партия или коалиция, не ги прави с нищо по-различни от останалите.

– В Общинския съвет има шест партии и коалиции. Измина половин година от началото на новото управление. Как оценявате работата на кмета от коалиция „БСП-АБВ“

Павел Михайлов със съветниците в такъв шарен парламент?

– Все още е прекалено рано за оценка. Предвид извънредното положение, както и „аварийния“ режим на работа на общината, не би било редно в такъв момент да се правят някакви оценки. Към настоящия момент наблюденията ми са позитивни.

– Успяхте ли да постигнете единство, каквито послания се чува?

– Дали съм постигнал единство се вижда от начина, по който се гласуват решенията на общинските сесии. При един бърз преглед назад във времето – в началото на всяка календарна година, на сесия се гласуват важни решения, каквото само по себе си е приемането на общинския бюджет. Това в пълна сила се отнася и за началото на всеки мандат, когато се гласува и структурата на общинската администрация. За първи път в Община „Родопи“ тези решения бяха гласувани с пълно мнозинство, за което благодаря на всички колеги от общинския съвет и съвсем ясно си давам сметка с каква отговорност ме натоварва това.

На страница 8

Ивайло Данаилов, кмет на село Цаланица

Младостта не е грях, а предимство

Ивайло Данаилов е само на 26 години, без политически опит зад гърба си, а вече е най-младият кмет в община „Родопи“. На втори тур на местните избори той бе избран да управлява най-голямото село в общината – Цаланица.

– Какво е усещането да сте едновременно най-младият кмет в община „Родопи“ и да сте начело на най-голямото село? Притеснение или ентузиазъм?

– От момента, в който заговорихме за моята кандидатура с г-н Талев (тогава председател на БСП Цаланица, а към настоящия момент общински съветник) до днес нито веднъж не съм се притеснил или съжалил за избора си. Бях и съм ентузиазирани, независимо от пречките понякога. „Млад кмет“ – тази фраза я чувам от момента, в който обявих, че

се кандидатирам. Понякога с положителна, друг път с отрицателна нотка. Наистина беше трудно да убедя хората, че възрастта не е от значение, а личностните качества. По време на кампанията с г-н Михайлов много обикаляхме из Цаланица, говорихме с много хора, чухме техните мнения и проблеми, представихме им се. На предизборна шатрав центъра на селото всеки жител имаше възможност да се срещне с водача на листата Владимир Маринов и кандидатите за общински съветници от напшата коалиция. Направихме и среща-пред-

ставяне в киносалона на читалището в селото, на която изложихме програмата си. Интересът беше по-голям отколкото очаквахме, дойдоха над 300 човека. Танцувам в читалищния танцов състав и с таньорите решихме да представим някои от нашите хореографии. Беше чудесно, цяло празненство.

Да, ето така успях да убедя жителите, че младостта не е грях, а предимство. На първи тур бях с най-добрия резултат, но няха необходимите 51 %, за да спечеля. На втори тур победата беше с над 140 гласа разлика между мен и другия кандидат, което за Цаланица е много категоричен избор.

– Имате ли политически опит до този момент, преди да се явите на местните избори и очаквахте ли тази победа?

– От малък винаги съм се интересувал от политика, както на държавно, така и на общинско ниво. Многократно съм участвал в различни срещи и диспути, но от страната на обикновен гражданин. Винаги ме е интересувало какво се случва в родното ми село, дори и през четирите години, в които не живеях тук. Боли ме за Цаланица и стимулт да се кандидатирам за кмет беше, че искам да вложа идеите си за развитието на моето село. За 5 месеца смятам, че направих много неща и хората го виждат. Разбира се има още 100 пъти повече за вършене, но тежката задача няма да ме демотивира.

– Цаланица е най-голямото село в община „Родопи“, но радва ли се на млади хора? Близостта на Пловдив не е ли примамлива за тях? Имате ли амбицията по време на кметуването си да мотивирате младите хора да се върнат? Какво може да задържи един млад човек на село?

– Цаланица е едно от селата, което се радва на много млади хора. Имаме футболен отбор, танцов състав, чиято численост надхвърля 120 души – деца и възрастни, паркове, както и кафе-ресторанти с много приятна атмосфера. В Цаланица има много предпоставки за удобен и спокоен живот, имаме магазини от всякакъв тип, фитнес, супермаркети, над 10 фризьорски салона, козметични студия, а битовата престъпност почти липсва, имаме двама полицаи, които се грижат за реда.

Близостта до Пловдив също е удобство, малко са „избягалите“ в града. В Цаланица има атмосфера и повярвайте ми, много се завърнаха. През последните години масово се изкупиха и празните къщи се заселиха. Новодошлите харесват селото, но местните имаме една негативна черта - да сме повече критични и черногледни, отколкото позитивни.

Моята амбиция като кмет е да предам добър имидж на селото, това беше и смисълът за създаването на „Празника на цаланишкия бабек и вино“, съвместно с читалищното ръководство. За жалост мерките против коронавируса наложиха неговото отлагане. Но това няма да ни спре. Този празник е чис-

та реклама за Цаланица и за местните производители. Очаквахме над 6 хиляди гости на събитието, над 30 танцови и певчески състава от Южна България. Това неминуемо щеше да повдигне авторитета на цаланичани пред другите села.

– Какво трябва да се промени?

– Има много неща за промяна. Основните проблеми са, разбира се, пътища, канализация, водопровод. Но аз виждам и нещо много по-трудно за промяна-това е манталитета. Ако искаме да променим селото ни, то първо трябва да започнем от себе си. Всеки жител може да направи по нещо малко, като например да почисти пред дома си, да изхвърля отпадъка на части в контейнерите за смет, а не на куп в някоя канафка около селото. Засипахме канафките пред домовете си, за да паркираме по-лесно, а се чудим защо улицата се наводнява при дъжд.

Най-голямото село има безброй проблеми. Не казвам, че на кмет на малко село му е леко, но 10 улици се поддържат много по-лесно от 67 км пътна мрежа, каквато има Цаланица. Нещо което няма да забравя никога е как още с първите дни на встъпването ми в длъжност като кмет, при мен дойде Тодор Динов, писател. Малко по-късно той почина, но приживе много дейно се интересуваше от селото и неговото развитие. Запознахме се и побърза да ме попита: „Ти сигурно сега ще искаш на всички да угодиш, кмет си, трябва всички да са доволни“. Без да се замисля му отговорих, че имам програма, която ще следвам. Винаги ще има недоволни, но това няма да помрачи ентузиазма ми. Той се усмихна и каза: „Е, значи ще станат нещата, които се опитва да угоди на всички, нищо не му се получава!“

Аз съм убеден в себе си! Ще се постарая да работя така, че ако някой гостува в Цаланица сега и се върне пак след четири години, да го посрещне едно различно и по-хубаво място.

– Успехът Ви на тези избори е доказателство, че хората искат промяна. Защо е важно да има млади хора в управлението?

– Добре е да има условия за развлечения и развитие на младежта в Цаланица, но желанието ми е моите връстници да бъдат повече политически ангажирани. Виждайки развитието и обстановката, се надявам младите и кадърни хора да излязат от сянката на фейсбук и реално да се включат в политиката.

Държавната и управленска система се нуждае от млади, идейни и амбициозни хора, които имат съвременен възглед. Може би с тях ще бъдем конкуренти за бъдещи политически постове, това няма да спре призива ми. Важното е да се работи. „За доброто на община Родопи“, а кадърният човек, гладен няма да остане, дори и да не е на управленски пост.

Благодаря ви за хубавите въпроси, надявам се призива ми да стигне до съзанието на повече хора!

Атанас Шопов – кмет на село Брестник

Роден на 15.04.1960г. в гр. Пловдив. Завършил Висш институт по ЗВМ гр. Стара Загора – специалност Зооинженер. Семейен, с две деца.

– Кои бяха първите неща, с които се заехте при встъпването ви в длъжност?

– Запознаване с работата, персонала, проблемите на населеното място

– И какво заварихте? Кои са най-сериозните задачи за разрешаване?

– Изключително лошата инфраструктура на селото, честите аварии на водопроводната мрежа, канализацията.

– Защо решихте да се впуснете в кметската надпревара?

– Имам опита от 2003 г. като общински

съветник 2 мандата. Застъпих и малка част от трети. Познават проблемите на нашето село и исках да направя всичко възможно те да бъдат разрешени. Затова смятам, че кметската професия е много отговорна.

– Какви са очакванията ви от новата власт?

– Да спазят предизборните си обещания. А аз бих им препоръчал поне веднъж в месеца да посещават кметовете на Кметства.

– Променя ли в личен план кметската професия?

– Общо взето не.

Формулата е „Работа, диалог и всеотдайност“

Родена съм в град Пловдив, от 1975 година живея в село Крумово, община „Родопи“, имам висше образование с квалификация мениджър, специалност „Стопанско управление“, магистър по управление на общини със специализация „Регионално планиране и развитие“, омъжена с две деца. Кмет на село Крумово трети мандат.

„ През 2011 година, след полагане на първата ми клетва, като Кмет на село Крумово, влязох в сградата на кметството изпълнена с увереност и заредена с хъс за работа. Бях първата жена кмет на Крумово и трябваше да се докажа, като добър стопанин и управленец.

Важното за мен беше да покажа, че за да превърнем село Крумово в едно от най-добре подредените и чисти населени места на територията на Община „Родопи“ е необходимо, да се обединят усилията на кметство, читалище, училище, детска градина, църква и цялата общественост на селото. Бях убедена, че

това е правилният начин и успех! Успях да докажа, че когато всички институции в едно населено място работят заедно, когато ангажираш обществото с обществено полезна дейност, резултатът не закъснява. Или на кратко казано формулата е „Работа, диалог и всеотдайност“.

– Кои са най-големите проблеми на селото в момента?

– Най-големите проблеми на село Крумово, са инфраструктурните. Признавам, че улиците ни са в критично състояние и съм безсилна да се справя с това предизвикателство, поради ограничените ми правомощия, като Кмет на кметство. Всички са наясно, че кметовете на кметства нямат делегирани бюджети, поради което не разполагат с финансов инструмент за решаване на неотложни проблеми.

През периода 2011-2019 година се извършиха доста ремонти по уличната мрежа на селото, но за мен това е крайно недостатъчно. Надявам се новото ръководство на Община „Родопи“ да съумее да увеличи собствените приходи, за да се увеличат възможностите за ремонт на улици. Няма да коментирам липсата на цялостна канализация на Крумово, тъй като на всички е ясно, че такава може да се изгради единствено с европейско финансиране, а на този етап за населени места, като нашето такова не е осигурено.

– Кое е най-голямото ви постижение за селото до момента и за какво не ви достигна време в предишните мандати?

– Не мога да кажа кое е най-голямото ми постижение, защото жителите на Крумово имат различни нужди и приоритети, според тяхната възраст, пол, социален статус и др. Мога да кажа, че днес Крумово има модерно училище, добре подредено читалище с библиотека и различни самодейни колективи, безплатен достъп до платформа „Уча се“ в модерно оборудвана зала, детска градина и детска ясла, млечна кухня, прекрасни паркове на площ от почти 50 дка, образцов пенсионерски клуб, основна църква и два параклиса, входната артерия на селото е канализирана, асфалтирана и с нови тротоари, част от населеното място е газифицирано и др.

Възроди се отбелязването на традиционни празници като: Коледа, Трифон Зарезан, Бабин ден, Първи март, Трети март, Първи юни, а Празникът на село Крумово се превърна в чакано и желано събитие, събиращо поколения любители на българския фолклор.

Не съм от тези кметове, които дават неизпълними предизборни обещания. Единственото, което обещавам е да ра-

ботя неуморно. Знам, че младите хора, които живеят в село Крумово обичат да спортуват, а няма спортни съоръжения за това. Също така знам, че желаят да се възроди футболният клуб на селото. След доста дълги процедури по отреждане на терен за спортни дейности и проучване на възможности за финансиране, през май 2019 получих съвет от мой близък, че може да се кандидатства за финансиране на спортни съоръжения пред Министерство на младежта и спорта. С помощта на дарители проектирахме проект: „Игрища за футбол, волейбол, баскетбол и тенискорт, съблекалня, трибуни и паркоместа“ в парка до Ж.П.гарата. С много труд и желание успяхме да внесем проекта и през януари 2020 година получихме одобрение от страна на ММС. Лошото е, че в така създамата се обстановка на извънредно положение в страната всички проекти са замразени, а сме на етап получаване на Заповед за финансиране от страна на Министър Кралев. Надявам се, до края на 2020 година да получим финансиране и успеем да реализираме един добър и необходим проект за село Крумово. През настоящия мандат очаквам изпълнение и на още два одобрени проекта-стрийт фитнес и детска площадка за деца от 0-12 годишна възраст.

– С предишната общинска администрация работихте в екип и това беше нормално, като управленци от една политическа сила. Какви са очакванията ви от новата власт?

– Аз съм диалогичен човек. Считаю, че в интерес на гражданите е партийните различия да се загърбят след избори и независимо кой с каква политическа ориентация е, да се работи за доброто на обществото. На този етап се радвам на добър диалог с новото ръководство на Община „Родопи“ и считам, че ако продължим по този начин ще постигнем добри резултати през предстоящите четири години.

През изминалите осем години натрупах добър опит, като кмет на едно от големите села в Община „Родопи“. През тези години разбрах, че човек който умее да изслуша събеседника си, да преосмисли казаното и да извлече най-доброто от него, постига резултати и то, добри резултати. Хората са казали: „Две глави мислят по-добре от една“, т.е. съвместните решения са много по-сполучливи

от индивидуалните. Това е и моят съвет към ръководството на общината.

– Доколко атрактивна е кметската „професия“ в малко населено място?

– Ако говорим за финансовата страна, ще кажа НЕ е атрактивна. През последните години желаещите да заемат този пост намаляват. През 2011 година, когато за първи път участвах в местни избори имаше осем кандидата за кмет на Кметство Крумово. През 2015 година бяха пет, а през 2019 едва трима, което ясно показва колко е атрактивно кметуването.

На тези, които искат да се впуснат в това приключение, наречено кметуване, ще кажа следното: „Ако го желаете и вярвате, че ще се справите, не се отказвайте! За да успеете е необходимо да сте всеотдайни, трудолюбиви, изключително търпеливи, да отсявате доброто от злото, да умеете да слушате внимателно, да умеете да казвате НЕ, да сте лоялни и креативни, да бъдете коректив при решаване на проблеми, да умеете да взимате бързи и точни решения.“ Т.е

публична личност с много задължения и отговорности. Не може да се отрече и добрата страна на тази позиция, а именно многобройните контакти и познанства с различни по своя характер и позиции хора.

Или иначе казано, да си Кмет е колкото натоварващо, толкова и обогатяващо!

– Промени ли ви в личен план работата ви като кмет?

– Смятам, че семейството ми и моите приятели ще дадат по точен отговор на този въпрос!

Това което искам да споделя с Вас е, че днес мога да застана пред цялото общество на село Крумово с открито лице и вдигната глава. Ясно съзнавам, че жителите на селото заслужават по-добър живот и затова съм готова да продължа да работя за бъдещето на село Крумово. Обещавам, че с всяка следваща година ще допълвам списъка на придобивките, които подобряват средата ни на живот. Не казвам, че ще свърша всичко, което трябва да се свърши, но ще работя здраво, за да остане по-малко след мен.

Ангел Чобанов - кмет на село Храбрино

– Как се става кмет за втори мандат?

– Постоянен диалог с хората и при възможност бързото решаване на техните проблеми.

– Кои са най-големите проблеми на селото в момента?

– Разбитото речно корито на река Пепелашка след проливните дъждове и инфраструктурата на селото.

– Кое е най-голямото ви постижение за селото до момента и за какво не ви достигна време в предишните мандати?

– Вече 2-ри мандат хората ми гласуват доверие, защото се научих да ги слушам и да им помагам като човек и кмет.

– Разбирателството ви с предишната общинска администрация беше нормално, като управленци от една политическа сила. Как-

ви са очакванията ви от новата власт?

– Нормално. Да си спазят обещанията, които са дали.

– Има ли нещо, което искате да препоръчате на ръководството на общината по отношение работата с кметовете на кметства?

– По честа среща с кметовете и хората по места.

– Доколко атрактивна е кметската „професия“ в малко населено място?

– Професията Кмет е атрактивна до толкова, доколкото ми позволява да работя с различни по характер хора и чрез този диалог се развивам като личност и като кмет.

– Промени ли ви в личен план работата ви като кмет?

– В личен план работата не ме промени.

Димитър Дишев - кмет на село Ягодово

Избрани сме от хората, за да работим за тях

– **Кои са най-големите проблеми на селото в момента?**

– Първи и основен проблем е липсата на канализация. Вторият проблем е инфраструктурата. Третият е остарялата ВиК мрежа.

Стремим се всеки един проблем да го решим в най-кратък срок, по най-ефикасен начин. Аз не разграничавам постиженията като малки и големи. За мен всяко едно нещо, направено за жителите на селото, е едно своевременно постижение.

– **Какви са очакванията ви от новата власт?**

– Всички сме избрани от хората, за да работим за тях и разбирателството между нас е в основата на добрите взаимоотношения и успехи. Моите очаквания се припокриват с очакванията на жителите на селото, а именно да се работи за решаване на основните проблеми в населеното ни място.

– **Има ли нещо, което искате да препоръчате на ръководството на общината по отношение работата с кметовете на кметства?**

„ Казвам се Димитър Дишев, родом от село Ягодово, семеен с две деца и едно внуче. Завършил съм IRU академия за технически ръководител. Работил съм 32 години в сферата на транспорта в три различни фирми, като технически директор и ръководител на екип. От ноември 2015 г. до настоящия момент съм кмет на село Ягодово.

Кмет съм на село Ягодово за втори мандат. Това го постигнах като печелих доверието на хората. Не съм ги делил по партии, вероизповедание и етническа принадлежност. За мен това е основната формула за успех. Нещата, които ненавиждам са лъжата и лицемерието, за това винаги съм се стремил да бъда честен и лоялен.

– Бих им препоръчал да се вслушват в нас – кметовете на населените места, тъй като сме между хората, общуваме с тях, живеем с тях и с проблемите на селото. Първо ние сме жители на тези села, чак след това сме представители на местната власт. Нека обещанията, които ни дават, за това което ще се случи в селата ни да не са напразни, а да бъдат реални и осъществими.

– **Доколко атрактивна е кметската „професия“ в малко населено място?**

– Дотолкова доколкото е атрактивно мястото между чука и наковалнята. За да си кмет, трябва да си психолог, полицаи, спонсор, отговорник ВиК, отговорник ЕВН, организатор на всякакъв вид мероприятия, отговарящ на горещ телефон – 24 часа, седем дни в седмицата и още много други. Общо взето, „човек за всичко“. „Професия“ с изключително много задължения, но с много малко права. И може би това малко или много ме е променило. Аз самият не усещам и не мога да видя, но съм се стремил винаги да остана добър човек.

Нели Бундева - кмет на село Устина

Професията „Кмет“ в малко населено място е изключително отговорна

Родена на 04 април 1966 г. в село Устина. Магистър „Предучилищна педагогика“ в ПУ „П.Хилендарски“ – Пловдив, Магистър „Финанси“ – Великотърновски Университет. В Община „Родопи“ работи от 1995 г. като Директор на ДГ „Родина“ – село Устина, след проведен конкурс за заемане на длъжността. От 2007 година Кмет на село Устина.

– **Как се става кмет за четвърти мандат?**

– Търся доброто у всеки човек. Вярвам в доброто у всеки човек. Вярвам, че ако подадеш ръка с добро и увереност, така ще ти бъде върнато.

– **Кои са най-големите проблеми на селото в момента?**

– Проблемите в селото са такива, каквито са в повечето села в нашата община: Канализация, пречиствателна станция, подпорни стени и полагане настилка на улици.

През годините в Устина успяхме да доизградим канализация и пречиствателна станция, да направим укрепване и доизграждане на подпорни стени, полагане настилка на всички улици. Устина е едно чисто и подредено село. Всичко, което изброих е свързано със създаването на добри условия за живеене на село. Животът на хората да бъде осигурен, откъм благоустрояване и инфраструктура. Тогава бих казала, че има голямо постижение. Поддържане на всичко направено през годините и надграждане.

– **Какви са очакванията ви от новата власт?**

– Когато заех длъжността кмет на село Устина, кмет на община „Родопи“ беше

Йордан Шишков, след това два мандата работих с Пламен Спасов и сега с адв. Павел Михайлов. Очакванията ми са същите, каквито съм имала към всички кметове през изминалите години: коректност във взаимоотношенията, коректно разпределение на средствата по села и подкрепа в извънредни ситуации. Имаме уверение, че адв. Михайлов и неговият екип ще работят с всички кметове и се надявам, че това ще се случи, в името на живущите на територията на община „Родопи“.

Затова мога да посъветвам новото ръководство да организира ежемесечни срещи с кметовете по села, на които да се обсъждат проблеми и разпределяне на задачи. Да се намери начин да бъдем информирани за резултата от наши докладни своевременно, а когато се обсъждат проблеми, касаещи конкретно село, кметовете да участвуват в комисиите на общинския съвет.

– **Доколко атрактивна е кметската „професия“ в малко населено място?**

– Професията „Кмет“ в малко населено място е изключително отговорна. Не бих я нарекла „атрактивна“. Очакванията от кмета са големи, отговорностите още повече, а правомощията могат да се опишат в един ред.

– **Промени ли ви в личен план работата ви като кмет?**

– Разбира се, че в личен план работата като кмет ме промени. Не бих си поз-

волила да обещавам нещо, което предварително знам, че не мога да направя. Не се отказвам лесно, ако мога да помогна.

Йордан Тотев - кмет на село Оризари

– **С какво спечелихте избиратели за пореден мандат?**

– Добра комуникация с жителите на селото, толерантност и по време на изборната кампания да не се срещаш с избирателите да им говориш глупости.

– **Кои проблеми на селото поставяте на преден план за решаване?**

– Липса на казани тип „бобър“ за отпадъци, ремонт на улици и тротоари, необходим е цялостен ремонт на здравната служба, изграждане на детска площадка. Важно е асфалтирането на улици, обновяване на централната част на селото, цялостен ремонт

на първия етаж на кметството, където се намират Пощата и Кафенето.

Ето защо очаквам от новите управленци на нашата община всички проблеми да бъдат решени.

– **Такъв ли е заветът ви към работата на ръководството на община „Родопи“?**

Да, освен това им препоръчвам да не делят кметовете и селата.

– **Кметският пост атрактивен ли е? Как мислите?**

– Много е атрактивен!

– **Но променя ли?**

– Единствената промяна е, че станах по-отговорен!

Моят работодател са жителите на село Първенец

– Изминаха шест месеца от началото на новия мандат. Кои бяха първите неща, с които се заехте при встъпването ви в длъжност?

– Първото предизвикателство, пред което се изправих веднага след встъпването ми в длъжност, беше внесеният доклад по ОВОС за обществено обсъждане на инвестиционно предложение за изграждане на кариера за добив на пясъци и дребни чакъли, на територията на с. Първенец. Създаде се напрежение между населението. Засегнати бяха собственици на имоти с трайни насаждения, които попадаха в концесионната площ. Наложих се да посетя Министерство на енергетиката, за да изразя моята позиция като кмет и да изложа опасенията на хората.

Искам да изкажа благодарността си към депутата от област Пловдив Запрян Янков за оказаното съдействие и осъществената среща с Директора на Дирекция „Природни ресурси, концесии и контрол“ Станислав Станков и екипа му.

До момента обществено обсъждане не се е провело, тъй като инвеститорът го отмени, поради здравословни причини. Предполагам, че няма подадено искане за нова дата до момента, поради епидемиологичната обстановка в страната.

– Кои са най-големите проблеми на селото в момента?

– Проблемите с най-голямо значение са мостът над река Първенецка, експлоатационният срок, на който изтича в края на тази календарна година. От

Ренета Плевнелиева е родена на 30.06.1973 г. в гр. Пловдив. Живее в с. Първенец. Семейна с едно дете. Дългогодишен служител на община „Родопи“, като социален работник, а в последствие началник отдел „Координация проекти“. След конкурс за длъжността началник -отдел „Социална закрила“ към ДСП - Родопи от месец април 2019 г. до избирането ѝ за кмет на с. Първенец, работи там.

2021г. той може да се използва само като пешеходен. Този мост е връзката между населените места в общината и е от ключово значение. В бюджета за 2020 г. са заложили средства за проектирането му. Кметът на община „Родопи“ Павел Михайлов е предприел действия за разрешаване на този проблем, чрез искане на помощ от държавата, тъй като сумата надхвърля възможностите на общината.

Другият по важност проблем е разширяването на гробищния парк. Община „Родопи“ е закупила 1.819 дка от частни лица. Внесла съм докладна в общината за изграждане на подходяща ограда, за да може да се използва поземленият имот за „гробищен парк“.

– Защо решихте да се впуснете в кметската надпревара?

– Решението ми да се кандидатирам за кмет на с. Първенец дойде след покана от Георги Цанков да се включа в екипа на МК „Обединени земеделци“. В негово лице срещнах човек, който ме убеди да

следвам целите и идеите му към подобряване стандарта на живот на хората и община „Родопи“ да стане едно по-спокойно и желано място, където човек да създаде семейство, да отгледа и възпита децата и внуците си.

Също така имах и личен мотив – Пламен Спасов и обкръжението му да не спечелят трети мандат. Затова на балотажа дадох всичко от себе си да убедя хората да направят правилния избор, като гласуват за кмет на община „Родопи“ в лицето на адв. Павел Михайлов. Дано очакванията се оправдаят и общината да стане атрактивно място за живеене. Затова очаквам от това управление да бъдат с чувство за организираност, да проявяват уважение към хората, като стоят близо до тях и умеят да комуникират с тях. Да успеят да изпълнят заложените цели, за да бъде увенчан мандатът им с успех. Кметският пост е едно състезание, в което журито са жителите и те избират победителя.

Важно е да има по-добър диалог с кме-

товете на населените места. Ние сме тези, които осъществяваме ежедневно контакт с хората. Знаем техните проблеми и притеснения. Трябва да работим в екип, за да се реализират поставените цели, а и да се набележат нови.

– Доколко атрактивна е кметската „професия“ в малко населено място?

– Аз лично приемам кметския пост като работа, с работодател жителите на село Първенец. Те са тези, които ще изискват да се спазват поетите ангажименти. Не мисля, че този пост е атрактивен, напротив. Вменяват се много задължения на кметове на кметства, а правомощията са много ограничени. Кметовете не разполагат със собствени бюджетни средства и няма как да се отреагира веднага на възникнал проблем.

Хората са ми гласували доверие и аз трябва да го оправдая с действията си. Моят трудов път е преминал в социалната сфера, като социален работник. Сблъсквах се с различни житейски ситуации и винаги съм си задавала въпроса: „Ами ако на мен ми се наложи да търся помощ и подкрепа, какво отношение бих искала да получа от човека срещу мен“. Затова съм се старала да удовлетвори очакванията на хората, те самите да се почувстват, че са оценени. Мисля, че да си кмет не се различава от това да си социален работник – и в двата случая е призвание. Винаги трябва да съм в услуга на хората и да съм всеотдайна.

Любен Радев - кмет на село Брестовица

Най-важно е одобрението на хората

– Как се става кмет за трети мандат, макар че все още има проблеми, които чакат решения?

– Най-важно е одобрението на хората. В малките населени места, като Брестовица, кметът е човекът, към който голяма част от жителите се обръщат за проблеми от всякакво естество, понякога дори не от неговата компетенция. Затова считам, че най-важното е да не се губи връзката с тях през годините. Кметство Брестовица и аз като кмет, винаги сме били с широко отворени врати за хората и винаги, когато е било възможно, сме се опитвали да бъдем полезни и в помощ на жителите ни. Най-големите проблеми в момента са два.

Първият е свързан с инфраструктурата. През годините се свърши не малко, но все още има улици, които трябва да бъдат основно ремонтирани, частично трябва да бъде довършена канализацията на селото, трябва да се подобри площадното пространство в централната част на селото. Оптимист съм, че тази година ще можем да се похвалим и с така необходимата ни детска площадка за най-малките.

На 35 години, семеен с едно дете. Завършил езикова гимназия с руски и английски език, следва „Аграрна икономика“ в АУ Пловдив. Над 15 години е производител в сферата на земеделското стопанство.

От 2016 до 2017 година е на стаж в Калифорния, САЩ по вино и производство на грозде. От 2011 година до момента Любен Радев е кмет на село Брестовица.

Вторият сериозен проблем е свързан със сметосъбирането и сметоизвозването. Всяка година такса битови отпадъци търпи корекции, заради различните отчисления, които се правят, но услугата която се предлага на хората по никакъв начин не се подобрява. Старата техника, която се използва, системно поврежда съдовете за изхвърляне на битови отпадъци, от там разпиленият боклук става честа гледка в селото. Не рядко се случва и поради техническа неизправност на комуналния автомобил да има забавяне на сметоизвозването.

– Два пълни мандата време не е малко. Кое е най-важното, с което се гордеете за тези осем години?

– Най-голямото постижение през последните години, е че успяхме да превърнем Брестовица в едно по-привлекателно и популярно населено място в района и България. Селото ни все повече се разпознава, като винен и лозарски център, и свързания с тях туризъм. Горди сме, че патентованото наименование „Брестовица столица на виното“. Освен това все повече хора избират селото ни за място за живеене, което е ясен показател за това, че нещата вървят в правилна посока.

– Разбирателството ви с предишната общинска администрация беше нормално, като управленци от една политическа сила. Какви са очакванията ви от новата власт?

– Очаквам да работим за това, за което сме избрани – в полза на хората и селото. Затова препоръчвам да продължат с добрия диалог. Кметовете на населени места са тези, които най-добре познават проблемите по селата си. Именно за това, общинското ръководство трябва да е в добра комуникация с тях, за да могат ефективно да решават наболелите въпроси.

Второто важно нещо е да се поддържа равнопоставеност между селата. Да не се набляга на развитието на едно за сметка на друго населено място.

– Променя ли работата като кмет и доколко атрактивна е тази „професия“ в малко населено място?

– За кметската длъжност, думата атрактивна не е най-подходящата. Мотивацията да се заемеш с нещо такова трябва да е свързана с желанието да промениш населеното място, да го превърнеш в по-добро място за живеене. Не „атрактивността“ на професията трябва да е водещото, затова и не мога да дам точен отговор. Но да! Определено работата ми като кмет ме промени през годините.

Даниела Стоилова - кмет на село Браниполе

Сериозен проблем е липсата на читалище в селото

– **Втори мандат сте кмет на село Браниполе? Как се постига такава победа?**

– С постоянство, упоритост, търпение, мотивация и много труд.

– **Кои са най-големите проблеми на селото в момента?**

– На първо място изграждане на нова детска градина, тъй като настоящата не отговаря на здравните изисквания, сградите се рушат, оборудването е старо и амортизирано.

Браниполе може би е единственото село в община „Родопи“ без читалищна сграда. Затова наред с инфраструктурата, за хората е много важно да имат средище за култура. Смятам, че сериозен проблем е липсата на читалище в селото.

Довършване на канализацията в селото, подмяна на водопроводната мрежа и подобряване на инфраструктурата на селото като цяло /улици, тротоари/

– **Кое е най-голямото ви постижение за селото до момента и за какво не ви достигна време в предишните мандати?**

– В първия мандат с ръководството на Общината успяхме да си върнем соб-

ствеността върху парка и детската градина на селото, които бяха притежание на Католическата епархия. Изградихме мини футболно игрище отговарящо на всички изисквания, бла-

На 44 години, семейна с едно дете. Икономист по образование, с магистърска степен Финанси и банково дело. Работила като офис мениджър в частна фирма и в международен лагер за студенти във Великобритания. Била е ст.спец. ГРАО в кметство Браниполе. Кмет на село Браниполе втори мандат

годарение на щедрото спонсорство на фирмите в землището на Браниполе и с помощ от общината.

– **Какви са очакванията ви от новата власт?**

– Очакванията ни са да работим, както и с предишната политическа сила, защото ние не работим за определена политическа партия, а работим за бъдещето на България и благоденствието на нашето населено място. Да го превърнем в едно по-добро място за живеене.

Като начало бих препоръчала да се организират по-чести срещи на населението не само с кметове на кметства, а и с кмета на общината, с неговите заместници. Идеята е да се изслушват

проблемите и да се намира навременно решение за тях.

– **Доколко атрактивна е кметската „професия“ в малко населено място?**

– Според мен няма никаква атракция в тази „професия“. Напротив, по-скоро е необходимост и желание да направя нещо за родното ми село, в което съм израснала и което обичам!

За съжаление обаче, работата променя. Казвам за съжаление, защото времето, което прекарвам със семейството си е доста ограничено и те усещат липсата ми. Но същевременно знаят, че работата ми е свързана с благополучието и развитието на населеното място, в което живеем.

Лиляна Петрова, кмет на село Кадиево

Дадох си дума, че съселяните ми ще изпитват гордост, че живеят тук

– **Кои са най-големите проблеми на селото в момента?**

– Както във всяко българско село, така и в родното ми Кадиево най-големият проблем е, че не можем да задържим младите хора. В селото ни няма канализация, налага се подмяна на водопровода за питейна вода, имаме неасфалтирани улици, липсва видеонаблюдение, липсва спортна и детска площадка, липсва място, където младите хора могат да бъдат в свободното си време. Визирам младежки клуб и зала, в която да се организират занимания, като народни танци и различни кръжоци. В село Кадиево няма зала за общоселско мероприятие. Необходим е ремонт на Здравна служба, покрив на сградата на кметството, на пенсионерският клуб и църквата. Училище „Кирил и Методий“ е средищен център на три села, а е единственото несанирано в Община „Родопи“.

Очакванията ми от новата власт са огромни, като преди всичко разбиране и помощ. За мен в сегашния си вид Община „Родопи“ е една добре смазана машина, която непрекъснато помага на кметовете в селата, включително и на мен, защото без помощта на ръководството на Община „Родопи“ едва ли бих постигнала всичко, свършено до този момент. Радвам се, че ръководството загърби партийни различия и всеки

99 За първи мандат съм Кмет и още първите дни се наложи да се впусна в решаването на дългогодишни нерешени и отлагани във времето проблеми. Чистотата в село Кадиево беше под всякаква критика, вследствие на това, че тракторът с който се извозваха отпадъците беше в окаяно състояние поради липса на ремонт повече от десет години.

Селото и околностите имаха вид на сметище. Тракторът се ремонтира, улиците са чисти. Аналогичен беше случаят с противопожарен кран, който повече от три години течеше и въпреки сигналите на живеещите в близост не беше поправен. ВИК поправи кранът за два дни, поправи също и спукан водопровод на улица №4. От кранът и тръбопроводът течеше питейна вода, която жителите на селото плащаха. Огромна част от лампите в селото не светеха. Поставиха се нови тела, смениха се лампи. Сега и през нощта е като ден. По улица №16 минаването беше невъзможно. Вярно е, че иска още много работа по нея, но вече хо-

от своя ресор работи за решаване на проблеми по най-бърз и удачен начин.

рата могат да стигнат домовете си без да газят кал. В църквата най-после се започна направа на отлаганото няколко години изграждане на чешма, тоалетна и навес със стая за инвентар и посуда, като ямата е готова и водопроводът поставен. Не беше малък проблемът с изгорелия дом на семейство Керимови, които останаха на улицата. Спазих поетото в трагичната нощ обещание и семейството вече има покрив над главата си. Боядисаха се уредите, оградата в парка, бордюри и маркировка по улиците, прекопаха се градинки. Мога спокойно да кажа, че не мога да поставя проблем на първо или второ място. Всичко е работа, пак работа и е необходимо всеки един проблем да се решава своевременно. През тези 6 месеца от началото на работата ми като КМЕТ фирма „ИЛВА-ХГ“ ООД помогна за ремонта на трактора, настилането на улица №16, почисти нерегламентираното сметище, а фирма „К ЕНД ДЖИ“ облагоустроява терена с хумус за което им благодаря.

66

– **Защо решихте да се впуснете в кметската надпревара?**

– За да се впусна в кметската надпре-

вара преди всичко ме амбицира младостта, с която се решаваха различните проблеми в с. Кадиево. Мога да кажа, че с години назад изобщо не се работеше по тези проблеми и не се решаваха. Това бяха общи, а също и мои проблеми. Виждах как хората се обезверяват, как губят надежда. Дадох си дума, че ще направя всичко възможно това да се промени и съселяните ми да се радват и изпитват гордост, че живеят в селото ни.

– **Доколко атрактивна е кметската „професия“ в малко населено място?**

– „Професия“ КМЕТ, макар и в кавички е силно казано. За мен е предизвикателство, призвание, отговорност и много работа. Ако може да се говори за атрактивността на работата ми като Кмет в малко населено място, това е да постигам поставени цели, да решавам сложни и по-малко сложни проблеми, в резултат на което да виждам усмивка у хората, сред които живея.

– **Променя ли в личен план кметската професия?**

– В дългогодишния си стаж непрекъснато съм работила с хора. Имам знания и опит, които в момента много ми помагат, имам и огромно желание за работа. Така че, на въпроса дали работата ми като Кмет на село Кадиево ме е променила в личен план смело мога да отговоря – НЕ!

Десислава Терзиева - кмет на село Марково

За да се случва един процес, най-важна е комуникацията

Родена в Пловдив. Завършва средното си образование в СУ „Св. Патриарх Евтимий“. През 2000 г. се дипломира като магистър по „Български език и история“ в ПУ „Паисий Хилендарски“, където по същото време специализира и „Журналистика“. По-късно завършва и „Европейско право“ в Украйна. Има магистратура по „Психология на управлението“ в Пловдивския университет. От 2001 г. работи като журналист в Телевизия „Евроком-България“, а година по-късно става едно от нейните лица. Водещ е на „Сутрешен блок“ и „Новини“, както и на предаванията на Нова българска телевизия (приемник на ТВ „Евроком-България“) – „Неделна матрица“ и „Животът и градът“, на които е и автор. От 2014 г. до 2018 г. работи като експерт в „Търговска дирекция“ на Международен панаир – Пловдив. От 2015 г. развива и собствен бизнес. Омъжена, с две деца. От четири години живее в Марково със семейството си. Владее немски, руски и английски език.

– Кмет сте на едно от най-развиващите се населени места в пловдивския регион, наричано Пловдивския Бевърли Хилс. Шест месеца по-късно, тежка ли е короната, която поехте?

– Безспорен факт е, че Марково е най-бързо развиващото се населено място в Община „Родопи“, то е и най-предпочитаното място за живеене в региона. Като доказателство ще посоча факта, че най-много разрешения за строителства, гласувани на сесиите на Общинския съвет, са именно за Марково. Надявам се един ден да се синхронизира всичко – новото строителство, инфраструктурата, новите квартали да влязат в кадастъра, за да има Марково вида на Пловдивския Бевърли Хилс. Дотогава обаче има много работа да се свърши. Относно втората част на въпроса, ако под корона, имате предвид отговорност – да, определено е тежка. Тази тежест обаче не се определя от големината на населеното място или от броя на жителите, а от проблемите, които имаш да разрешиш и срока, който си поставяш. В този контекст, на мен ми тежи, защото съм свикнала да работя със срокове, свързани с

точен ден, час, дори и минута. Сега нещата са по-различни, трябва да се изчака, има процедури. Бих искала проблемите да се решават по-бързо. Когато набереш инерция е трудно да превключиш скоростта. А иначе, винаги съм твърдяла, че когато човек поеме отговорност за даден проблем, то той рано или късно ще бъде решен. Мисля, че всеки си носи Кръста, дали е малък дървен, едва крепящ се или голям стоманен, всеки си го има. А за „корона“ към днешна дата, каквато и да е тя, не е добре да говорим.

– Кои бяха първите неща, с които се заехте при встъпването си в длъжност?

– Като начало започнахме с уличното осветление и чистотата в селото. Смятам, че урегулирахме тези проблеми, но има още какво да се желае.

– Кои са основните проблеми на Марково днес?

– Много са проблемите в селото. По една или друга причина с години са се трупали такива. В окаяно състояние е инфраструктурата. Изключително важно е и сметосъбирането. Съдовете са малко, а все повече хора живеят в Марково. За две седмици сме изда-

ли настоящ адрес на над 600 човека. Всичко това естествено води до остра нужда от още съдове и още един ден в графика за сметосъбиране. Надявам се да се реши и този проблем. Не мога да не отбележа и липсата на канализация. Това е изключително важен въпрос.

– Работата между „голямата“ община и кметовете на кметства. Как се случва тя?

– За да се случва един процес, най-важна е комуникацията между звената, тогава всичко върви като добре смазана машина. Смятам, че работата между отделите на администрацията, кметствата и ръководството трябва да е по-експедитивна. Само така проблемите на хората ще се решават по-бързо, а това искаме всички. Добре е да се помисли това да става по електронен път. Бих препоръчала на ръководството да организира изнесени приемни по места, за да видят нагледно даден проблем. Много е важно да се помисли и за бюджети по селата. Ние сме като едно домакинство, което неминуемо има спешни, дребни разходи. Когато кметовете по кметства имат такъв, те могат да реагират свое-

временно, щом се наложи.

– Защо решихте да се впуснете в кметската надпревара?

– Живее в Марково от 4 години. Със съпруга ми решихме тук да е нашият дом и да възпитаваме децата си. Не ми хареса вида на селото, Марково не заслужава това! И понеже вярвам в твърдението, че когато на човек нещо не му харесва е по-добре да е взискателен към себе си и да го промени, а не да е с претенции към другите, реших да се впусна в кметската надпревара.

– Вие сте едно от лицата на пловдивската журналистика. Работили сте дълго време като телевизионен водещ. Опитът ви в медиите помага ли да се справяте с всички препятствия, които се появяват по пътя на управлението?

– Изключително много ми помага опитът в журналистиката. От това как да контактуваш с хората и да умееш да ги изслушаш, до отсяването на съществени от дребните проблеми.

– Променя ли в личен план кметската професия?

– Неминуемо, когато влагаш сърце и душа в нещо, то те променя.

Костадин Николов, кмет на село Белащица

Проблемите никога няма да свършат, но са решими

– В тази връзка чувствате ли лична победа?

– Победата е обща!

– Кои са най-големите проблеми на селото в момента?

– Селото е без канализация. Смята да работя по този въпрос, който касае всеки един жител на село Белащица. Мисля, че те го заслужават. В момента водим борба с боклука. Много хора живеят без местна регистрация във вилната зона на село Белащица. Изхвърлят боклука си нерегулирано, трябва да преговаряме с фирма КМД за предприемане на съответните мерки. Редно е да се събират отпадъците и около казаните, защото често се натрупват големи чу-

” Като избран кмет на село Белащица заставам до всички хора, които ми имат доверие, за да може да постигнем синхрон и да работим заедно. Както изминаха тези шест месеца, така ще литне и четиригодишният мандат. След встъпването ми в длъжност успяхме с много усилия и организирани срещи, много протести от страна на жителите на нашето населено място, които подкрепих не като кмет, а като един от тях, да приключи

вали с боклуци. Няколко улици се нуждаят от забавен ремонт, защото при всеки по-сериозен дъжд се превръщат

безобразие с Карьерите. Постигнахме „СТОП НА КАРИЕРИТЕ В БЕЛАЩИЦА“, които разрушиха планината ни, замърсяваха околната среда. Сега децата ни ще растат сред една по-чиста природа, възрастните ще живеят старините си по-спокойни, без да се налага да затварят прозорците на домовете си заради мръстния въздух, а ние – младите и амбициозни жители на Белащица ще се борим за по-доброто бъдеще.

в язовири и водата наводнява домовете на хората.

Проблемите никога няма да свършат,

но мисля, че всеки един може да бъде решен.

– Защо решихте да се впуснете в кметската надпревара?

– Мисля, че заслужавам кметското място. А, изборът на белащенци, би трябвало да даде отговор на въпроса.

– С какви очаквания сте към новата власт?

– Времето ще изгражда очакванията ми, но като за начало се надявам да получа тяхната подкрепа по отношение на работата, която сме обещали да свършим.

В тази връзка определено бих препоръчал да се дадат повече права и правомощия за управление на кметовете по населените места.

Последните 8 години за селото ни бяха пагубни

– Изминаха шест месеца от началото на новия мандат. Кои бяха първите неща с които продължихте работата си след като заехте отново длъжността кмет на с. Злати трап?

– ИНФРАСТРУКТУРА – извърши се основен ремонт на 6 улици в село Злати трап. Улиците бяха с мека настилка кални, при лоши метеорологични условия непроходими, с дълбоки коловози и дупки. По част от тях сметовозът не можеше да премине, както и линейка. Но най-големият проблем на селото ни в момента е липсата на канализация.

През 2008 година започна изграждане на канализация в селото по проект на ПУДОС, като 1/3 беше реализирана. С доизграждането и ще се решат част от проблемите на гражданите – рушаштата се инфраструктура и проблема с канала, който преминава през селото. Липсата на ясли, социален патронаж и млечна кухня в населеното място създават големи неудобства на жителите. Родителите са принудени да записват де-

цата си на млечна кухня гр. Асеновград срещу 4 лева на ден. А останалата част от активното население поддържат пловдивски адреси, за да могат да запишат децата си на ясли и по-късно на училище. Проблем се оказва и адресната регистрация на гражданите. Селото се обитава от около 2050 човека, а по данни на ГРАО са 1300. Ние получаваме субсидия за 1300, а обслужваме около 2050 граждани.

– Кое е най-голямото Ви постижение до момента и за какво не ви достигна време в предишните мандати?

– Какво значи „постигание“ на Кмет на населено място? Тук искам да кажа, че Кметовете по населените места имат само задължения и отговорности. Кметовете не разполагат с нито един лев. Кметовете не подписват Договори и Обществени поръчки – правни срещи, проучвания, разговори, докладни и подписки. Но крайното решение за реализирането на един или друг проект го взема Кмета на Об-

щината и 29 Общински Съветници.

Сега като се замисля най-голямото постижение е, че с помощта на групите Общински съветници от „ФУРОР“ и „БСП“ се спря изграждането на завод за преработка на биоотпадъци на футболното игрище в с. Злати трап.

Общината за 8 години вместо да реализира Договора по изграждане на футболното игрище по силата, на който трябваше да усвои 40 000 лв. инвестиции за изграждане на съблекалня, реши в подветрената зона на с.Злати трап да изгради завод за преработка биоотпадъци.

– Защо решихте да се впуснете в кметската надпревара отново?

– За промяна. Колкото мога да помогна нещата да се променят.

Последните 8 години за селото ни бяха пагубни.

Всички предложения относно подобряване на инфраструктура, социални дейности и спорт бяха отхвърляни. И проблемите, които можеха да се решат с малко пари, бяха negliжирани. Никакво разбиране, воля и желание за работа от страна на Общината.

– Тогава доколко е атрактивна кметската „професия“ в малкото населено място?

– Явно е, че всяка година желаещите кандидати за Кметове на населени мес-

та се увеличават.

Значи тази длъжност е доста атрактивна. Според мен това произхожда от непознаването ѝ. Факт е, че част от кандидатите са с неподходящо образование, без никакъв административен опит.

Избират те за кмет и чакаш някои да ти каже какво, до кого и как да напишеш. Какво да подпишеш? Няма как и от кой да се учиш, изборите приключват и проблемите на хората си продължават. Ти си администратора.

Според мен тази длъжност не трябва да съществува, поне не в този си вид. С вменени задължения без осигуряване на ресурс за изпълнението им.

На населението му са необходими експерти – служители, които да са обучени да обслужват гражданите съгласно законите.

По този начин ще се избегнат и политическите пристрастия.

– Променя ли Ви в личен план кметската професия?

– Кмет на Кметство не е професия. Това е изборна длъжност. Двадесет и четири години бях служител в Кметство с. Злати трап, а от 4 години Кмет.

Лично аз разлика не чувствам. И като служител и като Кмет ангажираността ми е била еднаква. Разликата е, че ти си говорителят.

Георги Цанков – председател на Общински съвет „Родопи“

Ще изградя различен образ на общинския съветник

От страница 1

– Как се балансира между интересите на всички?

– На този въпрос е сложно да се отговори, но ако все пак трябва да отговоря с една дума, то ще кажа трудно.

– Какво е мястото, според Вас, на най-голямата опозиционна група тази на ГЕРБ?

– Аз категорично не бих ги нарекъл опозиционна група. Тяхното място е ясно – като девет от всички 29 общински съветници. Колегите от ГЕРБ имат свой зам.-председател на Общинския съвет, както и свой председател на Постоянна комисия.

– По време на изборите бяхте сериозни опоненти с кмета Михайлов и неговия заместник Владимир Маринов, сега обаче сте от една страна на барикадата. Лесно ли заровихте томахавете в името на една развиваща се и по-добра община „Родопи“?

– Опоненти – да. Томахавете не е имало. Лично за мен изборите винаги са били съревнование на идеи, демонстриране на качествата и възможностите на всеки един от кандидатите пред тези, които го избират. За съжаление, лично моят анализ показва, че хората са по-склонни да направят

тясно партиен избор и с оглед на това, че аз за сега не принадлежа към никоя голяма партия, води до такива резултати, каквито бяха моите на последните избори.

– Трябва ли да се направят промени в новия общински съвет и какви според Вас? В Правилника за работата му?

– Да, имам идеи за развитие на общинския съвет в една или друга посока, както и по отношение на Правилника за организацията и дейността на общинския съвет, постоянните комисии и на общинската администрация. На последващ етап те ще станат достояние на всички и смятам, че ще се харесат на голяма част общински съветници, както и на жителите на общината.

– Какъв трябва да е председателят на един общински съвет – повече политик или сериозно обществено ангажиран?

– Не смятам себе си за голям политик. Според мен, най-важното за председателя на Общинския съвет, както и за всяка друга длъжност, ангажирана с публична дейност, е да се интересува от проблемите на обществото, да бъде готов да взема смели решения и да се старее да оправдае очакванията на жителите, в чиито интерес работи.

Уважаеми съграждани,

Светът и страната ни са изправени пред тежко социално-икономическо изпитание. Основната задача сега е да се ограничи разпространението на опасния коронавирус.

Борбата за справяне с пандемията наложи извънредни мерки и ограничения за гражданите и бизнеса.

В този момент, всеки от нас трябва да бъде отговорен към себе си и близките си. Сега е време за солидарност, съпричастност, смирение и самодисциплина.

Нека бъдем разумни, за да останем здрави! Апелирам за проява на високо гражданско съзнание, разбиране и спазване на всички препоръки на Кризисния щаб.

С цел, да запазим здрави хората, настоявам да ограничите социалните си контакти и пътувания до минимум.

Призовавам всички, които са се завърнали или предстои да се завърнат от страни с доказани случаи на заразени с COVID-19, да спазват стриктно наложената карантина,

защото това е начинът за положителния изход от кризата.

Обръщам се към възрастното население в нашата община, което се оказва и най-уязвимо към тази опасна зараза. Дайте си ясна сметка, че разходката и общуването с приятели днес, може да се окаже безразсъдство утре.

В тежката ситуация, в която се намираме, безотговорността на един човек може да коства живота на много хора.

Нека вирусът не ни плаши, не ни е парализирал, но трябва да бъдем по-отговорни!

Вярвам, че с общи усилия, търпение и кураж, ще успеем да излезем от тази кризисна ситуация!

Пазете се и бъдете здрави! БОГ ДА ПАЗИ БЪЛГАРИЯ!

Община
РОДОПИ

4000, гр. Пловдив, обл. Пловдив, ул. „Софроний Врачански“ №1А
032/604 100, 032/638 289
municipality_rodopi@abv.bg
www.rodopi-bg.org